

Inainte si dupa intalnire

Pentru noi, cei veniti din strainatate la intalnirea din 27 mai la Haifa, petrecerea a tinut trei zile, ca in povesti. Ce am facut la aceste intalniri pe marginea Marii Intalniri ?

In primul rand am mancat si inca cum si ce am mancat ! Joi seara, la Aura si Pisti Israel acasa s-a asternut o masa cu bucate alese si din belsug de ti se taia respiratia, dar nicidecum pofta. Am profitat din plin de imaginatia si creativitatea lui Aura in arta culinara, si nu vom uita nici supa de visine pregatita dupa reteta din stramosi de catre mama lui Pisti, 90 de ani. Ne-am entuziasmat in fata tortului urias de ciocolata cu doua lumanari si doua placute de ciocolata. Una pentru Pisti de ziua lui, alta cu inscriptia «Bine ati venit BJT ! », pe care am impartit-o cu BJT-istii prezenti, o farama pentru fiecare.

Alt ospat memorabil a fost la gratarul de pe Carmel sambata dupa intalnirea din restaurantul la Haifa, organizat de Galy si Miki Raviv (Wachter). Ce mirosuri, ce foc si fum, ce bunataturi ! Dupa ce ne-am indopat cu humus, salate de tot soiul, mititei suculenti, au sosit cotletele gramada. Inca si acum regret ca nu am mai fost in stare sa mananc din ele. Dar cand am ajuns la desert, - prajitura de ciocolata, beigli cu mac si nuca facute de casa -, ne-am intrecut pe noi insine. Cu toate ca satui, am sfidat saturatia, si am gustat din toate.

Aspectele culturale nu au lipsit, desigur. La Acco am ascultat explicatiile ghidului cu sfintenie si am aflat multe despre cruciati si templieri. In mod ciudat imi raman intiparite in minte mai cu seama culorile si miresmele din suk-ul arabesc, pepenii si pestii din piata, vederea de pe zidurile cetatii, rosul florilor din gradina moscheii, rasetele noastre.

La Ein Hod, am aflat multe despre satul artistilor si cum functioneaza, despre foc si consecinte de la ghidul excelent, am avut ocazia sa vorbim cu artisti. In amintire raman de asemenea Galy si nepotica ei de 3 ani dansand, apoi Lucia, Polea, Albert invartind manivela gramofonului in muzeul de muzica mecanica, Albert, mandru donator, cu Nissna Cohen, fondatorul muzeului.

Am facut un chef grozav. Israelienii, toti, spun in ivrit despre o petrecere reusita : « eize chef », adica « ce chef » ! Cred cu fermitate ca itinerariul cuvantului turc « chef » a trecut prin limba romana, subliniind astfel aportul cel mai semnificativ adus de evreei romani, alaturi de hora, la cultura israeliana.

Getta Neumann

